

[Hans Hansen (Rørby).]

Grundskyld vil der fremkomme en tilsvarende Værdistigning, men det Beløb, som derved fremkommer, foreslaas fordelt mellem Staten og de enkelte Kommuner i det samme Forhold som nu, dog at dette forlods Beløb nedsættes med $\frac{1}{25}$ om Aaret for ikke at løbe ud i en ubestemt Fremtid. Grundskyld derudover, altsaa den Stigning, der efterhaanden vil fremkomme, fordeles med $\frac{3}{5}$ til Staten og $\frac{2}{5}$ til Kommunerne. I Landdistrikterne kan indtil en Femtedel tilfalde Amtskommunen, Resten tilfalder Sognekommunerne.

Af Hensyn til Skødehaverne og for at undgaa at gøre Uret overfor bestaaende Ejendomsforhold er det nødvendigt at fastsætte en vis Overgangstid for Inddragningen af den Grundværdi, som ved denne Lovs Ikrafttræden allerede er indgaaet i Omsætningen. Derfor er der i §§ 13, 14 og 15 taget et nødvendigt Hensyn til Prioriteringen af Grundværdierne, idet den deri omhandlede Afkortning i Betalingen af Grundrenten i Forbindelse med det i § 15 omtalte Afdrag paa Grundværdien muliggør for de gældbundne Jordejere at indfri deres Prioriteter samtidig med Grundskyldens Paaligning i et Omfang, der svarer til den inddragne Jordværdi.

Afkortningen foretages paa den Maade, at der det første Aar for hver enkelt Skødehaver fastsættes en Afkortning i Grundskyldens Betaling svarende til, hvad den tinglyste Gæld udgør i Hundredele af Ejendomsskylden. For hvert Aar foreslaas denne Afkortning nedsat med 4, saaledes at hvis Gælden er lig med Ejendomsskylden, bliver Afkortningen det første Aar 100, og der skal intet betales af den paalignede Grundskyld; andet Aar nedsættes Afkortningen med 4, altsaa til 96, og der skal da betales 4 pCt. af den paalignede Grundskyld; tredje Aar nedsættes Afkortningen til 92, og der betales 8 pCt. o. s. v., saaledes at den Skødehaver, der intet ejer i Forhold til sin Ejendomsskyldværdi, først efter 25 Aars Forløb kommer til at svare fuld Grundskyld. Da den fulde Indførelse af Grundskylden betyder en Konfiskation af den Formue, som Skødehaveren i Tillid til bestaaende Retsopfattelse har anbragt i Jord og Grund, mener Forslagsstillerne det i Overensstemmelse med Ret og Billighed, at der samtidig med Grundrentens Inddragning gives Skødehaverne Midler i Hænde til at frigøre denne Formue. I Forslagets § 15 foreslaas der derfor, at Staten giver Skødehaverne en aarlig Ydelse paa 2 pCt. af Jordværdien gennem 25 Aar. Dette er

tilstrækkeligt til at amortisere Jordværdien og stille Skødehaverne saa vidt gør ligt paa lige Fod med andre Formueejere.

Tager man som Eksempel Paaligning af fuld Grundskyld i Henhold til Forslagets § 13 med 3 pCt. til Staten og 2 pCt. til Kommunen, vil for en Ejendom, der er gældfri, med 20 000 Kr. Ejendomsskyldværdi og 12 000 Kr. Jordværdi, Grundskyldsbeløbet udgøre 360 Kr. til Staten og 240 Kr. til Kommunen, i alt 600 Kr. Skødehavernes Udligning af Tab i Jordværdi vil i Henhold til § 15 udgøre 2 pCt. af 12 000 Kr. eller 240 Kr., hvorefter Grundskyldsbeløbet til Stat og Kommune efter Fradraget vil blive 360 Kr. Tager man et Eksempel i samme Ejendomsstørrelse, hvor der er 14 000 Kr. Gæld, altsaa med 20 000 Kr. Ejendomsskyldværdi, 12 000 Kr. Jordværdi og 14 000 Kr. Gæld, vil Gælden udgøre 70 pCt., hvorefter der vil være at foretage Afkortning i Skødehaverens Grundskyldsbetaling i Henhold til § 14 med 70 pCt. det første Aar, faldende med 4 hvert følgende Aar, hvorefter Afkortningen vil falde bort i det attende Aar. Er der 20 000 Kr. Gæld paa samme Ejendom, udgør Gælden altsaa 100 pCt. af Ejendomsskyldværdien, og Afkortningen vil følgelig udgøre 100 pCt. første Aar, og da den falder med Tallet 4 hvert Aar, vil der først i det seksogtyvende Aar her skulle svares fuld Grundskyld paa lige Fod med det, der straks paalignes den gældfri Ejendom. Der er i Bemærkningerne til Forslaget opstillet Eksempler paa, hvorledes Virkningerne bliver, og hvorledes Forholdet mellem den gældbehaftede og den gældfri Ejendom vil stille sig.

I § 19 er foreslaet den før omtalte Afgift paa Obligationer, 20 pCt., og i § 20 foreslaas Formueskatten i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 og Lov Nr. 304 af 22. December 1927 omformet til en Formueafgift een Gang for alle, henholdsvis til Tilvejebringelse af Midler til Udligning af Tab af Jordværdi og til Nedbringelse af Statsgælden.

Om Obligationsafgiften, hvis Beløb efter Forslagsstillerens Opfattelse skal anvendes udelukkende i Forbindelse med Grundskyldens Paaligning, vil jeg sige, at dette er ikke alene en praktisk Nødvendighed, men ogsaa retfærdigt, at man, naar Grundskylden inddrages, lader Obligations-ejeren deltage i det Tab, man paafører Grundejerne. Det stemmer med Professor V. Falbe Hansens Opfattelse i hans „Finansvidenskab“ af 1894, hvori hans Forelæsninger ved Københavns Universitet findes. Han gør her gældende, at det kun er natur-